

ПРОТОКОЛ

№ 41

гр. Бургас, 06.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Галина Т. КА.киева
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря П. Ефт. Помакова
и прокурора Е. Янч. Ч.

Сложи за разглеждане докладваното от Галина Т. КА.киева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232000600024 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Апелативна прокуратура-Бургас се представлява от прокурор Е. Ч..

Жалбоподателят подсъдим Т. Ц. Й., редовно призован, се явява лично, конвоиран от органите на РД „Охрана.“-Бургас и заедно с упълномощените защитници адв. Г. М. от АК-С. и адв. Д. К. от АК-Б..

За гражданския ищец А. Д. В. и неговият законен представител П. Ж. М., редовно призовани, се явява адв. А. С. от АК-С..

Гражданският ищец и частен обвинител В. Х. В., не се явява. Вместо нея се явява адв. Н. П. от АК-С..

АДВ. П.: Доверителката ми В. В. е лично уведомена от мен по телефона за днешното съдебно заседание и е съгласна делото да се разгледа в нейно отсъствие.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Моля да дадете ход на делото

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ: Съгласен съм днес да се разгледа делото.

След като се запозна с материалите по делото и изслуша становищата на страните, съдът намира, че са налице изискванията на процесуалния закон за разглеждане на делото в настоящото съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча нови доказателства.

АДВ. П.: Няма да соча доказателства.

АДВ. С.: Няма да соча доказателства.

АДВ. М.: Няма да соча доказателства.

АДВ. К.: Няма да соча доказателства.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

Дава ход на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам обжалваната присъда и мотивите към нея, че са постановени в пълно съответствие с разпоредбата на чл. 305 НПК, като първоинстанционният съд е изложил подробно в мотивите си доказателствата, поради които е счел, че подсъдимият е извършител на инкриминираното престъпление. Тези доказателства са подробно анализирани и е направена точна преценка на същите. Поради това считам, че обжалваната присъда не страда от порок „необоснованост“. Липсват доказателства, които да оборват констатациите за авторството на деянието. Подробно и мотивирано съдът обсъжда показанията на всеки един от разпитаните свидетели, като за всеки един от тях посочва дали кредитира или не кредитира показанията им и защо. Съдът много подробно е посочил и защо частично кредитира обясненията на подсъдимия Й., в коя част точно, като сочи и въз основа на какви доказателства и

свидетелски показания, както и находките при огледа. Съдът в мотивите към присъдата е посочил, че приема всички експертизи и техните заключения като убедителни, не пораждащи съмнение в тяхната правилност, с което категорично се съгласявам.

Относно претенцията на защитата, визирана в жалбата, с която е сезирана настоящата инстанция, че неправилно е възприета от съда фактическата обстановка, намерила място в мотивите към присъдата, считам че следва да се приеме, първо, че безспорно е установено, че причина за настъпилата смърт на В. е изпадането му в състояние на хеморагичен и травматичен шок вследствие масивни кръвоизливи от прободно-порезните рани, нанесени му от подсъдимия. Тези рани, безспорно установено по делото е, че са били дълбоки с прерязване на кръвоносни съдове, а именно вени и артерии, като две от раните са проникнали в гръдна и коремна кухина. Безспорно установено по делото е, че причиняване на травматичното увреждане и най-вече при нанасяне на ударите, пострадалият, който впоследствие е починал, е бил в изправено положение, както е бил и подсъдимият, като в даден момент е бил обърнат и с гръб към подсъдимия, за което свидетелстват и нанесените рани и наранявания по гърба.

Безспорно установено от доказателствата по делото е, че нараняванията са причинени от множество замахвания с нож със значителна сила, като доказателство за размера на силата е и това, че са причинени вследствие на нея и фрактури при нанесените удари. Не мога категорично да се съглася със становището на защитата, изложено в жалбите, че ударите са били просто едно предпазващо замахване от страна на подсъдимия към пострадалия.

В жалбата се говори за стъклен масивен тежък пепелник, което също е опровергано от доказателствата по делото. Както и съдът е приел, пепелникът не е бил голям, не е бил и тежък и категорично доказателство за това е обстоятелството, че той е фиксиран при извършения оглед на местопроизшествие.

Относно претенцията на подсъдимия и защитата, че спрямо него е употребена сила, която го е мотивирала да нанесе ударите, също считам, че не са налице никакви доказателства по делото в тази насока. При разпита на ДП на 02.06.2020 г. и 25.06.2020 г., подсъдимият дава обяснения, които според

мен съвпадат категорично с доказателствата по делото. Там той не говори, няма нито една дума, нито едно изречение в цялото ДП, че Д. В., както и неговият баща, са го нападнали, още по-малко, че някой от тях го е душил. Казва единствено, че убитият го замерил с пепелник и той веднага е извадил нож и го е подгонил и когато го е настигнал, започнал да го мушка. Защо следва да приемем, че няма доказателства в тази насока, че е употребена сила? Нека да се спрем на физическото състояние, в което е бил М. В., който подсъдимият твърди, че го е душил, нападнал. По делото е разпитан свидетел, чиито показания безспорно и изцяло могат да бъдат кредитирани и следва да бъдат такива, тъй като няма доказателства той да е заинтересован. В показанията си той говори, че физическото състояние на М. В. не е било такова, за да може да употреби такава сила срещу подсъдимия. Тоест, той е нямал сила за физическа реакция, както е приел съдът, още повече, че самият съд в своите мотиви казва, че той не е имал възможност да предотврати смъртта на В..

Относно нараняванията на В., медицинската експертиза казва, че случайно не са били по-тежки такива и са получени от замахване на подсъдимия с нож и категорично доказателствата са такива, че нараняванията не са нанесени от подсъдимия при самоотбрана от негова страна., когато е замахвал срещу М., който го е нападал. Съдът изцяло кредитира показанията на този свидетел. Същите съвпадат и с показанията на останалите свидетели в определени части, както и със заключенията на вещото лице за положението на тялото на сина му, както и на неговото, за нанесените травматични увреждания, както и с огледния протокол. При прегледа и освидетелстването на подсъдимия Й., безспорно установено е по делото, че не са установени никакви травматични увреждания. Няма основание както първоинстанционният, така и настоящият съд, а и аз, да приемем, че заключението на вещото лице не е вярно. Самият Й. не съобщава при прегледа да е имал никакви болки при приемането му в ареста някъде по тялото или никакви други оплаквания. От самото вещо лице при освидетелстването категорично не са установени такива, а той при разпита в съдебно заседание обяснява по какъв начин е извършил прегледа, т.е., че е имал възможност да прегледа лицето и да удостовери по този начин физическото му състояние.

Относно показанията на майката на подсъдимия – свидетелката И. за

наличие на следи от душене, не са кредитирани от съда и помоему съвсем правилно. Категорично, тя е нямала достъп най-малкото в рамките на 14 дни, в които синът ѝ е бил карантиниран. След като удостоверява за налични такива, първото ѝ свиждане е било на 19.06.2020г., т. е. 17 дена след приемането на сина ѝ в ареста. Във връзка с установяване на твърденията ѝ са били разпитани и двама други свидетели, единият от които е бил в ареста в самата килия заедно с подсъдимия и друг, който е бил в ареста, но не в килията, като съдът съвсем обосновано и подробно в мотивите си е изложил съображения, защо не кредитира показанията на същите, към които категорично се присъединявам.

В жалбата се оспорва и заключението на назначената комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза. Мисля, че няма никакви основания за това. Заключението на експертите, че подсъдимият не е изпаднал в състояние на физиологичен или патологичен афект при извършване на деянието и заключението, че цялото му психично състояние може да бъде обяснено със съчетанието между негови личностни особености и въздействието на алкохол и наркотици, следва категорично да се приеме. Защитата и подсъдимият оспорват обстоятелствата, че вещите лица са направили в назначената в съдебната фаза експертиза своето заключение без лично да са освидетелствали лицето, но този факт категорично е изяснен в хода на първоинстанционното производство, като вещите лица заявяват, че те са изразили своето становище пред съда, че такова освидетелстване лично не е било необходимо, тъй като зададените въпроси не са го изисквали.

Не са налице и предпоставки за изменение на обвинението по чл. 118 или чл. 119 НК, тъй като първият състав не е приложим, тъй като се изисква деянието да е извършено в състояние на силно раздразнение. Видно от назначената експертиза и заключението ѝ, подсъдимият е бил ядосан и раздразнен, защото е бил замерен с пепелник, но не е изпаднал в състояние на силно раздразнение, нито физиологичен или патологичен афект при извършване на деянието. Не е налице неизбежна отбрана или превишаването ѝ, тъй като замерването с не толкова тежък предмет, както е установено, не може да се приеме като нападение, което подсъдимият е целял да избегне.

Относно осъдителната част считам, че наложеното наказание не е явно несправедливо. Правилно съдът е счел, че не са налице смекчаващи, а само

многобройни отегчаващи вината обстоятелства, които са взети предвид при определяне на наказанието. Посочил е мотивите и причините, които са способствали за извършването му.

Относно претенцията за намаляване на гражданските иски, които са определени, считам че е неоснователно. Размерът помоему следва да се определи така, както е приет и от съда, намален разбира се, но в тези граници.

АДВ. С.: Уважаеми апелативни съдии, считам, че жалбата на подсъдимия и неговите защитници е неоснователна. Считам, че всички възражения, които са направени в нея относно установяване на фактите, са неоснователни. Сливенският окръжен съд съвсем подробно обсъди всички събрани по делото доказателства – протокола за оглед на произшествието и правилно съобрази и следствения експеримент, който беше извършен след датата на деянието с участието на подсъдимия Й.. Правилно установи фактите така, както са се случили на 02.06.2020 г. при убийството на Д. В.. Смятам, че сега изложеното от Й. е негова защита теза, защото той не е споделил с абсолютно никой това, че е бил нападен, че се е почувствал застрашен докато е бил в жилището на Д. В.. Така той би могъл да сподели, ако това нещо е вярно със свидетеля Н.А., при когото е отишъл вечерта в неговата вила след деянието и е прекарал нощта при него. Би могъл да сподели с него сутринта, когато го е завел в своето жилище, би могъл да сподели това с разследващите полицаите, би могъл да го обясни в хода на следствения експеримент, проведен веднага на 03.06.2020г., но той не е споделил за тези неща, защото тогава е изложил всичко така, както се е било действително случило. По нататък в хода на наказателното производство обвиняемият, после подсъдим промени своята теза, като започна да говори, че той бил нападен от Д. В., от М. В., те искали да го душат. Това в никакъв случай не може да отразява истината, защото, ако той беше нападен щеше да има някакви белези по тялото си, а видно от експертизата на д-р Ч., същият не е имал никакви белези по тялото си. Освен това, с никой не е споделил веднага след инцидента, че е бил заплашен и че се е наложило да се отбранява в такава схватка.

Сливенският окръжен съд видя М. В. докато беше жив, Вие не можете да придобиете преки впечатления, защото човекът е починал, но той едва вървеше, едва се движеше, той беше толкова немошен, дори лекарите са били

учудени в спешното отделение, как е успял да стигне на самоход от своя апартамент до спешното отделение, за да извика помощ за своя син, който е лежал в кръв и е берял душа междувременно.

Считам, че не е вярно също и това, че подсъдимият Й. се е отбранявал, защото всичките рани по тялото на убития Д. са нанесени в гръб и в страни на гърба, което говори съобразно заключението на вещото лице Ч., че пострадалият се е намирал с гръб към нападателя, т.е. всички удари са нанесени на убития в гръб. Няма как да се отбраняваш, когато удриш някого в гръб и считам, че възражението е неоснователно.

Относно опитите на защитата да каже, че това е извършено при неизбежна отбрана, считам, че това безспорно се опровергава от анализа на всички събрани по делото доказателства.

За размера на наказанието, моля да потвърдите наказанието така, както е наложено от Сливенския окръжен съд, защото подсъдимият Й., видно от експертизата, е лице с повишена агресивност, повишена враждебност, повишена готовност за физическа агресия. Той е ходил дълго време въоръжен с нож в града, извършил е няколко дни преди убийството друго нападение с нож. Той е така агресивен и не показва в никаква степен съжаление за това, че е извършил убийството. Напротив, той твърдеше, че го е убил, защото е видял някакви вещи, които обвинил Д., че му ги е взел, че не му е върнал пари, т.е. неговите обяснения бяха, че убитият сам е предизвикал това да бъде убит със своето поведение, защото не е върнал заем, защото е взел някакви вещи, които е припознал, че може би са вещи на неговия дядо. Предполагам, че всичко това е било под влияние на наркотиците, които същият е бил употребил.

Моля да потвърдите присъдата и да оставите наказанието така, както е определено от Сливенския окръжен съд.

Моля да присъдите на доверителя ми разноските и за защита в настоящата инстанция.

АДВ. П.: Уважаеми апелативни съдии, присъединявам се към преждеговорящите.

Няма нито едно доказателство по делото, от което да е видно, че подсъдимият е бил в хипотезата на самоотбрана. Тъй като се споменава

постоянно един пепелник, също няма доказателства, че е използван като оръжие срещу него. От протокола за оглед на апартамента, в който е извършено инкриминираното деяние, е намерен само един пепелник и в него забележете, е имало фас от цигара. Ако този пепелник е бил използван като оръжие, замервайки с него друг човек, то предполагам, че фасът от цигара щеше да изпадне от него. Това видях аз от протокола за оглед.

Жалбата е неоснователна в цялост, като моля да потвърдите първоинстанционната присъда, като по този начин ще се спази генералната превенция. Урокът за всички останали в обществото би трябвало да е ясен – не може да се убива по каквито и да е причини, още по-малко за каквито и да е пари, вещи, гражданско-правни основания, каквото и да е предизвикало гняв, ярост, не може да убиеш човек.

Моля да потвърдите първоинстанционната присъда. Мисля, че ще свърши добра превъзпитателна роля за всички останали в обществото.

Моля да потвърдите и присъдената сума - гражданският иск за болките и страданията причинени на госпожа В.. Няма как да ѝ бъде върнато единственото чадло, но за добро или за лошо, в нашата цивилизация по този начин се уреждат обемът и силата на претърпените болки и страдания – чрез пари, за жалост. Ето защо, моля да потвърдите гражданския иск в цялост. Моля да присъдите разноските в първоинстанционното и това производство. Представям договор за правна защита и съдействие за направените разноски от госпожа В..

АДВ. М.: Уважаеми апелативни съдии, присъдата на първоинстанционния съд е неправилна и в противоречие с прилаганата от съдилищата съдебната практика, в т.ч. и задължителната съдебна практика, прилагана от ВКС. Тази присъда е с видими, явни противоречия с всички установени факти и обстоятелства относно възникналия инкриминиран инцидент, а приобщените към делото писмени и гласни доказателства не са в подкрепа на обвинението както от досъдебната, така и в съдебната фаза на процеса. Следващото обвинение присъда на първоинстанционния съд носи характера на необоснована и несправедлива, квалификацията по която се проведе в досъдебното и съдебното производство пред ОС-Сливен е погрешна и не кореспондира със събраните в хода на съдебното дирене доказателства и целия доказателствен материал.

Пропуски и необоснована селективност при коментара на част от доказателствата ще посоча и ще Ви предоставя бележки. Съдът селективно отчита, че е имало въздействие на наркотици и алкохол у нашия подзащитен, но не отчита факта, че първоначалните процесуално-следствени действия са извършвани, когато той е бил под въздействие на наркотици и на алкохол. И тук следва да се отчетат противоречията – експертиза № 80/03.06. в ДП, сочи че няма алкохол, а първоначално психолого-психиатрична експертиза посочва, че комбинацията от алкохол и наркотик е довела до поведението на подсъдимия. Така и първоинстанционният съд не установи, има ли употреба на алкохол и комбинация с наркотици, или няма такива.

Липсата на снети и сравнени пръстови отпечатьци от двата предмета на противоправното поведение – това е пепелникът и счупената остра режеща чаша, която е намерена долу, вдясно до холната маса. Липсва трасология на хода на стъпките на двамата сборичкали се – на задния вход, на предния вход, направление на поведение. Съдът е пропуснал да отчете, че има голяма побитост на хладилника, вероятно причинена от летящия тежък масивен пепелник, насочен към главата на подсъдимия. Липсата на пръстови отпечатьци не доказва дали Й. е държал чашата или я е отбил при противоправното поведение, което е реализирал пострадалият В. в опита си да го нарани.

Показанията на свидетелите-съкилийници на задържания Й. категорично сочат, че по тялото му е имало следи от влачене и удряне, т.е. дране, наранен епидермис и синкаво-морави петна по шията и гърлото на подсъдимия. Това говори, че върху него е упражнено насилие. Не оспорваме експертизата, изготвена от вещото лице д-р Т. Ч., резултатите са упоменати, но оспорваме механизма, по който е направен огледа на подсъдимия при приема му в ареста. Той е направен от метър и половина - два, без да бъде събличан, без да бъде огледан за евентуални наранявания. Единствено лекарят първоначално е описал, че няма наранявания по носа. След това заключението на д-р Ч. по отношение на механизма на нараняването на пострадалия приемаме и се съгласяваме, че „чрез замахване с нож хаотично“, не могат да се характеризират като нападение. Първоинстанционният съд не е коментирал задължителните характеристики, описващи едно нападение – посока на удара, сила на удара и евентуално направлението, по което е

отправено, а и в мотивите няма термин вписан „удар с нож“, има „замахвания“. По силата на криминалистиката и правилата ѝ със замахвания трудно се причинява смърт. Следваше да бъде отчетено, че другият пострадал - М. В. се е присъединил към инцидента доста по-късно, след като двамата сборичкали се – подсъдимият и пострадалият Д. В., са преминали във физическа схватка. По характеристиките на нараняванията категорично д-р Ч. е казал в заключението :„ударите с нож не могат да бъдат охарактеризирани като нападателни промушвания“. Съдът е пропуснал да отчете състоянието и положението, от което подсъдимият Й. е замахвал с нож. Първоначално е бил съборен, след това се е опитал да се изправи в полуприклекнало състояние, и когато се е присъединил и свидетелят М. В., в опита си да го съборят на земята, той вече е бил душен, тогава са започнали неговите замахвания с нож, предполагам, че с цел да запази живота си. Съдебната практика последователно отстоява виждането, че при упражняване правото на защита нападнатият може да причини вреди на нападателя или нападателите, както е в конкретния случай, с цел да се защити и да отблъсне нападението. Това е Решение № 60151/28.10.2021 г., Второ НО, по н.д. № 629/2021 г. на ВКС. В извод, подсъдимият Й. е нямал никаква друга възможност да отблъсне нападението от двамата си нападатели, които са го превъзхождали по ръст, тегло и сила. Следва да се отчете фактът, че след като е напуснал мястото на инцидента, Й. сам се е върнал при органите на реда и се е предал.

В мотивите си първоинстанционният съд на стр. 33 невярно е отразил, „че страните не оспориха материалите по делото“. И двамата процесуални представители на подсъдимия, видно от протоколите от заседанието, са оспорили част от доказателствата и този извод на съда е неверен. Въпреки всички тези събрани доказателства, съдът е игнорирал показанията на двамата свидетели, а показанията на свидетелката Ж. И.-майка на подсъдимия, е категоризирал като предубедени и заинтересовани.

С решение № 24/23.02.2022 г. на ВКС по н.д. № 1024/2021 г., когато съдът реши да наложи на дееца доживотен затвор, той е длъжен не само да се позове на тежестта на престъплението, но и да посочи точно кои белези го отличават от обичайната за всеки случай престъпление от този вид. Следвало е първоинстанционният съд да вземе в мотивите си и да отчете съдебното минало на подсъдимия, добросъвестното му процесуално поведение по време на целия процес, изразеното от него съжаление за извършеното и

съдействието му за разкриване на обективната истина.

Не на последно място, в Решение № 62/09.08.2021 г. на ВКС, Второ Н.О, по н.д. № 25/2021 г. към ВНОХД № 134/2020 г. на БАС, е изведено съображение, по силата на което „Европейският съд по правата на човека по редица поводи се е произнасял, в кои случаи доживотният или дългосрочен затвор представляват нечовешко и унижително отношение или наказание, включително и по дела срещу България, заведени от осъдени на доживотен затвор“.

В тази връзка, моля да постановите съдебен акт, с който на основание чл. 337, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 334, ал. 3 НПК да измените първоинстанционната присъда като преквалифицирате деянието при условията на чл. 118 от НК или по чл. 119, вр. чл. 12 НК и намалите наложеното на подсъдимия Й. наказание доживотен затвор в по-леко алтернативно такова.

Моля да намалите размерите на предявените граждански иски, които са прекалено завишени и е налице възможност за неоснователно обогатяване. Посочвам и съдебна практика, която е написана на хартиен носител, която Ви представям.

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, изцяло се присъединявам към казаното от колегата.

Считам, че присъдата на Сливенския окръжен съд основно страда от порока „необоснованост“, тъй като голяма част от доказателствата и фактите, които бяха установени, са разглеждани избирателно, което пък води до изводи, които по същество са превратни.

По отношение на фактологията, най-напред искам да споделя своето виждане за прословутия пепелник. Такъв действително е намерен, описан е в протокола за оглед, но там е написано и нещо друго, според мен съществено важно - че на вратата на самия хладилник има вдлъбнатина, вероятно от удар с този пепелник, и че в дръжката на хладилника са открити три броя магнити, тези магнити, които всички слагаме на хладилника си. Това означава, че този удар не може да бъде лек, не може да бъде слаб, той е бил силен удар, който би могъл да застраши и човешки живот.

Другото нещо, което ми направи такова впечатление за физическото

състояние на пострадалия М. В.. Да, действително беше разпитан свидетел в тази насока, но той изрази своите виждания към момента на разпита, а деянието е извършено преди повече от година. Така че, това какво е било физическото състояние на В. преди една година не беше установено.

По отношение на медицинската експертиза на д-р Ч.. Да, тя не е установила дали има нараняване и белези по тялото на подсъдимия, просто защото не е извършен оглед на цялото тяло. Всичко останало, което заявява д-р Ч., е да оправдае действията си.

Не знам колко свидетели трябваше да потвърдят наличието на такива белези и синини - не един, не двама, а четири човека потвърдиха това нещо и то различни – двама, които са били задържани и двама, които не са били задържани и са го видели няколко дни, след като е бил задържан подсъдимият. Толкова дни да си личат тези белези, значи действително насилието е било сериозно.

По отношение на повторната тройната психолого-психиатрична експертиза - приехме я тази експертиза, но аз мисля, че тя не отразява действителността, най-малкото поради причините, поради които защитата поиска извършването ѝ, а това беше по причина, че вещите лица не бяха отговорили може би на най-съществения въпрос: „бил ли е под влиянието на афект или не“. Задачата, поставена от съда включваше това изследване, но вещите лица не бяха го сторили. При повторната експертиза указанието на съда беше: „след като лично посетят подсъдимия“, да извършат повторна експертиза и да отговорят и на този въпрос. Вещите лица обаче не го посетиха, те нямаха никакъв личен контакт с него. Освен това, според мен е невъзможно те да се произнесат обективно, без да са го посетили, тъй като при първата експертиза документацията, която са използвали при повторната, не е бил обсъждан изобщо този въпрос, а трайната практика на съдилищата е, че на подсъдимия трябва да му се задават конкретни въпроси, свързани със състоянието му, с реакцията на неговото тяло. Известни са случаи на изпотяване, зачервяване, припадане. Такива детайли тук не са използвани. Този въпрос за психологичното състояние на подсъдимия според мен остава открит.

По отношение на другото ни становище – за превишаване пределите на неизбежната отбрана – колегата подробно разисква въпроса и аз няма да се

спирам на него.

По въпроса за наложеното наказание - за да се наложи наказание доживотен затвор, законодателят в чл. 38а, ал. 2 НК изисква установяване на изключителната тежест на всички престъпни прояви, регламентирани в НК. Изключителната тежест следва да се извежда от конкретиката на всеки случай и тя трябва да може да се обоснове с особеностите на самото престъпление, с тези на извършителя и всички други обстоятелства, които правят обсъжданото деяние изключително тежко, извън тези характеристики, които обуславят правната му квалификация. В този случай съдът следва да прецени, дали е налице тази предпоставка или не, тъй като нито в самото деяние, нито в личността на извършителя се установяват подобни характеристики.

Ето защо считам, че в този случай няма нищо, което да надхвърля обикновените случаи в този квалифициран състав на престъплението „убийство“. Ето защо считам, че наказанието е прекомерно тежко и следва да бъде намалено. Освен това, Сливенският окръжен съд, според мен, неправилно е приложил техниката за определяне на наказание, като е отчел само наличието на отегчаващи вината обстоятелства. Поне да бяха отчели чистото му съдебно минало, а не да дават вяра на непрекъснатите спекулации, че няколко дни преди случая имало друг случай със същия нож, което изобщо не се потвърди. Правени бяха многократни справки в полицията и прокуратурата. Поне няколко думи да бяха казали за неговото добро име в обществото – няколкократен шампион по борба, национален състезател, няма други отрицателни прояви. Въпреки това, съдът с лека ръка ги е отхвърлил тези обстоятелства, за да се произнесе и да наложи това изключително тежко наказание.

Ето защо, моля да постановите решение, с което да уважите искането така, както е формулирано в жалбата.

СЪДЪТ ДАВА ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ Т. Й..

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ: Поддържам казаното от моите защитници, присъединявам се към техните искания.

Според мен присъдата е несправедлива. Не съм извършвал никога тежки престъпления. Съжалявам, виновен съм, но се защитавах, борех се за

живота си. Съжалявам за това, но няма как да върна нещата назад.

Съдействах по всякакъв начин на полицията. Когато съдействах, аз нямах адвокат. Съгласих се на някакъв експеримент, разкарвах ме на тук-на там, да посочвам и да ме снимат и аз се съгласих с това, съдействах им.

РЕПЛИКА НА ПРОКУРОРА: Искам да заявя относно този свидетел Г. Г.- разпитан, който колегата цитира. В протокола за разпит от съдебно заседание на 17.12.2021 г., цитирам дословно какво казва: „не знам какво е състоянието на М. към момента“. Тоест, всичките показания дадени в съдебна фаза са за състоянието му преди и по време на извършване на деянието, а не това, което е било, когато е бил разпитан.

Относно този алкохол, който днес много се коментира и се говори, ами самият подсъдим в обясненията си, във всичките твърди, че преди инцидента вечерта е употребил алкохол - бира 2 литра, това го казват и двама свидетели - мъжът и жената, които са били на гости. Казва го и трети свидетел, с който е бил впоследствие. Според мен съдът е кредитирал свидетелските показания. Самият подсъдим не го отрича, не виждам защо толкова се спекулира с този алкохол.

ДУПЛИКА НА АДВ. М.: В крайна сметка, изложената от нас фактология и обстоятелства следва извода, че окръжният съд не е направил съвкупната преценка на всички обстоятелства, които се отнасят до силата, интензивността на нападението и начина на защита, степента на опасност, която е застрашавала подсъдимия, неговите сили и възможността му за отбрана, средствата за нападение и защита и това, че нападателите са били двама. Това не е упоменато никъде в мотивите и не са категоризирани в категорията „нападатели“ – по-силни, по-високи и на брой двама, по-тежки, по-силни физически, като същият е запазвал живота си. Това е пропуск на присъдата и мотивите към нея на първоинстанционния съд.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ И ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ: Изключително много съжалявам за това, което се случи. Моля за справедлива присъда, понеже се борих за живота си. Считаю, че наказанието е несправедливо, понеже там, където съм и рецидивистите, които са лежали многократно в затвора, не получават такава тежка присъда.

За мен справедлива присъда е лишаване от свобода, но в години да е. За мен доживотен затвор е прекомерно тежко наказание. Искam да го измените в лишаване от свобода.

В Ареста в С. аз многократно казах, че имам болки и синини и лекарят само ми хвърляше едни хапчета и ми казваше да почивам и че болките щели да ми минат.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____